

[Knud Thomsen.]

netop ved banker og forsikringsselskaber, og vi anser derfor målet fra regeringens side for i og for sig at være det at søge en statsrepræsentation, en statsindflydelse i Finansieringsinstituttets ledelse og, som vi nu ved, i andre institutters ledelse, og midlet var da, at man stillede et beløb til rådighed for Finansieringsinstituttet.

Vi ser altså helt anderledes på det. Hvis målet virkelig, sådan at vi kunne tro på det, havde været at give Finansieringsinstituttet et kapitaltilskud, som man jo for så vidt ikke umiddelbart trænger til, har vi peget på i alt fald én udvej, der var tilgængelig, nemlig denne, at den statslige indsats kunne bestå i, at staten overtog kursrisikoen for sådanne udenlandske lån, som Finansieringsinstituttet efter nærmere aftale naturligvis måtte optage.

Der er ikke uden føje gjort opmærksom på, at man ikke sådan uden videre kan gå ud på det udenlandske lånemarked. Det er rigtigt; det har været reserveret for ganske bestemte sektorer. Men der er jo sket det, at vi er kommet ind i Fællesmarkedet, at vores pengevæsen, finansvæsen, på mange måder nok skal internationaliseres, og vi har jo i dette tilfælde lykkeligvis Finansieringsinstituttets egen vurdering af den tanke, jeg har udkastet, nemlig at hvis man fik en tilladelse til optagelse af udenlandske lån med statsgaranti for kursrisikoen, ville dette formentlig resultere i, at instituttet ad denne vej kunne fremskaffe kapital til nogenlunde samme rente som den, der vil fremgå af den resulterende rente af regeringens forslag om kapitalindskud uforrentet plus dansk rente af de obligationer, der kan udstedes på basis heraf.

Jeg er enig med instituttet i denne vurdering, som vi jo har fået fra instituttet. Jeg er også enig i de røster, der har været om, at dette næppe kan gøres lige omkring næste hjørne, men ved at åbne muligheden ville man jo dog give Finansieringsinstituttet mulighed for at gå de forskellige kanaler, man nu engang skal gå, når man vil introducere sig selv på det internationale lånemarked. Med hele den soliditet, der i øvrigt har præget Finansieringsinstituttets arbejde, og den nøgternhed, der her har hersket, nærer jeg ingen tvivl om, at i tidens løb ville

Finansieringsinstituttet have kunnet gå denne vej.

Det er et lovforslag, vi ville kunne anbefale, såfremt man kunne tilslutte sig det ændringsforslag, vi har stillet. Dette ændringsforslags skæbne står mig naturligvis realpolitisk klart, men vi har ønsket at pege på, at det er dér, vi er modstandere. Drejede det sig om at skaffe kapital f. eks. ad den vej, jeg har peget på, ville vi have været forhandlingsvenlige.

Nu vel, kan man så sige, men I kritiserede jo bl. a. under førstebehandlingen det forskellige renteniveau. Ja vel, men går man den vej, vil det dog betyde, at et lavere renteniveau i den udstrækning, udenlandske lån kunne optages under de for øjeblikket i øvrigt herskende betingelser, ville komme hele det danske erhvervsliv til gode, og vel er vi modstandere af selektive renter, men vi har da ikke noget imod, at Finansieringsinstituttet over en vis bredere front, så længe de udenlandske lån stod til rådighed med en rentefordel, kunne skaffe dansk erhvervsliv som en helhed den rentefordel, der lå heri.

Vi må derfor opretholde vores synspunkt på det lovforslag, der foreligger.

Med hensyn til ændringsforslagene vil jeg naturligvis anbefale at stemme for det ændringsforslag, der er stillet af et mindretal, det konservative folkepartis medlemmer i udvalget, mens vi vil undlade at stemme om det ændringsforslag, der i tilføjelsen til betænkningen er kommet fra et flertal.

Jens Peter Jensen: Ved lovforslagets første behandling tilkendegav jeg venstres principielle stilling og motiverede mit partis modstand imod en lovgivning af denne karakter. Det er blevet yderligere understreget i tilføjelsen til betænkningen.

Jeg skal her under anden behandling gøre et par yderligere bemærkninger; herunder henleder jeg særlig opmærksomheden på et afsnit i beretningen på Danske Bankers Fællesrepræsentations årsmøde den 20. november 1972 ved fællesrepræsentationens formand, bankdirektør J. C. Thygesen, nemlig følgende:

„Den forøgelse af bankernes udlånsloft på omkring 1 milliard kr., som blev aftalt i oktober måned, vil langtfra være nok til